

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Rusalii

Vineri, 20 iulie: Sfântul și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul

Văzând nelegiuire și răzvrătire în Israel, preamărite profetule, te-ai întristat cu duhul și în râvna pentru slava lui Dumnezeu te-ai aprins, pentru că fiii lui Israel se închinau la idolii cei urâți și de Dumnezeu cel adevărat se îndepărtau, Căruia toate oștile cerești cu cutremur Ii cântau: Aliluia !

Cu puterea rugăciunii tale, preaminunate proorocule, în adevăr ai încuiat cerul și n-a plouat trei ani și șase luni și a fost mare foamete peste tot pământul, până când, chinuți de arșiță și foamete, cei nelegiuți s-au întors către Domnul, pocăindu-se și cu umilință cântând Lui: Aliluia !

(din Acatistul Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul)

**Evangelia Duminicii
a șaptea după Rusalii
(Vindecarea a doi orbi și a unui
mut din Capernaum)
Ev. Matei 9, 27-35**

„În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi de țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbi și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeti, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evangelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.”

"Diavolul îi atacă mai mult pe oameni când îi vede separați de toți ceilalți. (...) Pentru acest motiv, trebuie să ne găsim adesea, pe cât putem în însoțire cu oamenii buni, pentru a nu fi expuși atacurilor dușmanului nostru."

Rău este diavolul, o mărturisesc și eu; dar rău luiși, nu nouă, dacă priveghem."

"Nu diavolul aduce pagubă oamenilor, ci totdeauna propria lor trândăvie doboară pe cei ce nu sunt cu luare aminte asupra lor."

Sfântul Ioan Gură de Aur

În anul 449, între al treilea și al patrulea Sinod Ecumenic, s-a ținut un alt sinod, la Efes (în Asia Mică), sinod la care succesorul la tron al Sfântului Chiril, Dioscor al Alexandriei, a stăruit că „în Hristos este o singură fire (*physis*)”. Această poziție este cunoscută sub numele de **monofizită**; conform acestei doctrine, Mântuitorul ar fi „din două firi, dar după Întrupare este o singură fire întrupată a lui Dumnezeu-Cuvântul”.

Acest sinod, care sprijinise erezia monofizită, a rămas cunoscut în Istoria Bisericii sub numele de *Sinodul tâlhăresc de la Efes*.

După numai doi ani, în 451, convins de către Pulcheria Împărăteasa (care era o fermă adeptă a ortodoxiei și adversară a monofiziților), împăratul Marcian a convocat o nouă întrunire a Episcopilor pentru a hotărâ asupra acestei chestiuni. Acest Sinod, care a avut loc la Calcedon, este al patrulea mare Sinod Ecumenic.

Cu privire la natura și persoana lui Hristos, Sinodul a respins poziția lui Dioscor și a proclamat că: „...în timp ce Hristos este o singură Persoană neîmpărțită, El nu este din două firi, ci în două firi. Episcopii au salutat Tomosul lui Leon cel Mare, Papă al Romei (adormit în anul 461), în care este clar afirmată distincția dintre cele două naturi, fiind totodată subliniată și unitatea Persoanei lui Hristos. În mărturisirea lor de credință, sinodalii și-au afirmat credința în *Unul și același Fiul, Domnul nostru Iisus Hristos, Însuși desăvârșit întru dumnezeire cât și întru omenitate, Însuși Dumnezeu adevărat și om adevărat... cunoscându-se în două firi, fără amestecare (asynchytos), fără schimbare (atreptos), fără împărțire (achoristos), fără despărțire (adairetos), deosebirea firilor nefiind nicidecum stricată din pricina unimii, ci mai degrabă păstrându-se însușirile fiecărei firi într-o singură persoană și într-un singur ipostas.*”^[1]

Cu privire la organizarea vizibilă a Bisericii, Canonul 28 al Sinodului de la Calcedon a confirmat Canonul 3 al Sinodului al doilea, lăsând locul al doilea în cinstire în Biserică, după scaunul Romei, celui al Constantinopolului - "Noua Romă". Papa Leon al Romei a respins acest canon, dar Răsăritul i-a recunoscut întotdeauna validitatea. Sinodul a eliberat totodată Ierusalimul de sub jurisdicția Cezareei (Kesariei), dându-i cel de-al cincilea loc în cinstire, creând astfel ceea ce ortodocșii cunosc sub numele de **Pentarhie**. Această Pentarhie a stabilit ordinea cinstirii, după cum urmează, în ordinea rangului:

1. Roma
2. Constantinopol
3. Alexandria
4. Antiohia
5. Ierusalim.

Toate cele cinci scaune erau considerate de origine apostolică. Primele patru erau cele mai importante cetăți din Imperiul Roman, iar Ierusalimul a fost adăugat acestora deoarece Hristos aici pătimize și înviașe. Tot în timpul acestui Sinod, episcopii fiecăreia din cele cinci cetăți au primit titlul de "patriarh". Patriarhatele și-au împărțit întreaga lume cunoscută în sfere de jurisdicție, cu excepția Ciprului, căreia îi fusese acordată independența la cel de-al treilea Sinod Ecumenic și care își păstrează dreptul de autogovernare până în zilele noastre.

Ortodocșii nu înțeleg Biserica din perspectiva ordinii ecleziastice, ci din perspectiva dreptului divin. Ei consideră că toți episcopii sunt prin definiție egali, indiferent de autoritatea sau prestigiul cetății pe care o administrează. Sunt în mod egal urmașii Apostolilor și toți au autoritatea sacramentală. Atunci când apare o dispută, nu este suficient ca un singur episcop să își exprime poziția; toți episcopii eparhioți (titulari) au dreptul să participe la un sinod general, să își exprime punctul de vedere și să voteze.

Ortodocșii nu acceptă învățătura autorității papale așa cum a fost ea formulată de Primul Conciliu de la Vatican din 1870 și așa cum o mărturisește Biserica Romano-Catolică în zilele noastre. Dar ei nici nu au refuzat Romei primatul de cinstire (sau de onoare), așa cum a fost el stabilit de al doilea Sinod Ecumenic, căci Roma a fost cea care a rămas cea mai fidelă dreptei-credințe, în fața ereziilor, de-a lungul multor secole în primul mileniu creștin. Ortodocșii consideră însă că Roma a greșit atunci când a transformat această întâietate, acest "primat întru iubire" (după cum îl numea Sfântul Ignatie Teoforul) într-o suprație de jurisdicție și putere exterioară. Astfel, în înțelegerea ortodoxă, primatul atribuit Romei nu răsturna ordinea ecleziastică bazată pe egalitatea esențială a episcopilor. Papa poate fi considerat "cel dintâi Episcop al Bisericii", dar el este primul între egali.

(Sursa: *Orthodoxwiki.org*)

Din Canonul de rugăciune la Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic de la Calcedon

Preaslăvit ești, Hristoase Dumnezeu nostru, Cel Ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi, pe toți, ne-ai îndreptat, mult îndurate, Slavă Ție.

Pe surpătorii cei dreپți ai înșelăciunii, acum a-i lăuda gândind, Stăpâne, chemăm harul Tău cel de sus Atotputernic și lucrarea Ta. Că Tu ești cu adevărat Dreapta și Puterea Tatălui.

Cuvintelor sfinților prooroci și legile Evangheliilor urmând, înțelepții Părinți în chip luminat ne-au învățat despre Dumnezeu Cel Nevăzut și despre Cel văzut, de înșelăciune pe toți izbăvind-ne.

De sus ceata proorocească și numărul dumnezeiesc al Apostolilor limpede ne-a învățat despre un Dumnezeu în Trei Fețe și Atotputernic. Pe Acela cinstiții Părinți luminat L-au descoperit nouă.

Legilor dumnezeiești supunându-se, de Dumnezeu purtătorii Părinți au învățat ca pe Făcătorul tuturor, Cel Ce este Necunoscut după ființă, bine să-L cunoaștem numai din lucrările ce se văd.

Ceea ce ai încăput în pantecele tău cu Dumnezeiască Lucrare Lumina cea Întreit Strălucitoare, Stăpână, luminează ca o bună inimile celor ce te laudă pe tine cu bună credință. Că tu ești Lumină și Slavă și Izbăvire veșnică.

Izvorul cel dintâi al bunătăților, darul Duhului ca niște râuri pe voi din sine v-a izvorât, ca să opriți înșelăciunea și pe credincioși să -i adăpați, slăviților, cu apele dreptei credințe, după propovăduirea Proorocilor și a Apostolilor.

Pe Serghie și pe Pir, căpeteniile cele rele ale eresului, pe Pavel și pe Petru și pe Teodor, vitejește împreună i-ați surpat, înțelepților, cinstita Biserică întărind, măriților, cu învățăturile Apostolilor și ale Părinților.

Lucrarea împreună fără de început a fi a Dumnezeirii Celei fără de început propovăduind-o luminat, de Dumnezeu purtătorii au învățat că este zidită lucrarea Întrupării celei zidite, vestind că Fiul în două firi este un Singur Hristos.

Cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur la Evanghelia Vindecării a doi orbi și a unui mut din Capernaum

(Mt. 9, 29) Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă!

De ce în timp ce ei strigau și cereau vindecare, Hristos le-o întârzie, întrebându-i de credința lor? Pentru că și aici, Iisus ne învață să ne-mpotrivim din toată firea slavei care vine din mulțime. În apropiere se afla o casă. I-a luat cu El în acea casă ca să-i vindece departe de ochii celorlalți. Apoi le-a poruncit să nu spună nimănui.

(Mt. 9, 30) Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.

Această poruncă a tăcerii nu este deloc o sarcină ușoară pe care Hristos o dă din nou căpeteniilor iudeilor. Ochii acestor doi bărbați fuseseră distruși. Apoi au primit credința doar prin cele auzite. Și acum puteau vedea și ei înșiși minunea. Însă, cu toate că acum primiseră vederea pentru a observa ce se întâmplă, li s-a poruncit să nu spună nimic. Poți auzi râvna în strigătele lor, în simpla lor cerere de a se milostivi spre ei și în rugăciunile lor. Și l-au numit Fiul lui David pentru că acest nume era cel mai cinstit dintre toate și era numele prin care proorocii chemau pe cei pe care voiau să-i laude cel mai mult și să-i precinstească.

(Mt. 9, 31) Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela.

Orbii nu au ascultat de porunca Sa, ci au devenit imediat propovăduitori și binevestitori. Deși li s-a spus să tacă în privința a ceea ce s-a săvârșit, ei eu spus mai departe. Să ne amintim că într-un alt loc, altcuiva i-a spus: Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu (Lc. 8, 39; cf. Mc. 5, 19). Acest lucru nu este în opoziție față de ceea ce El spune aici, ci completează învățătura pentru că ne învață să nu spunem nimic despre noi. De fapt, ne învață chiar și să oprim și să nu îi lăsăm pe cei care vor să ne laude să facă aceasta. Dar ne învață și că, dacă este adusă slavă lui Dumnezeu, nu numai că nu trebuie să oprim aceasta, ci chiar trebuie să poruncim ca acest lucru să fie săvârșit (această poruncă de a nu lăsa pe nimeni să nu știe despre vindecarea orbului ne

oferă o pildă de smerenie, dar nu ne împiedică să slăvim pe Dumnezeu când lucrează pentru noi).

(Mt. 9, 32) Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon.

Starea în care omul se afla nu era normală, ci era viclenia diavolului [Iisus vindecă boala cauzată de demon într-un chip diferit de cum le vindecă pe celelalte. Pentru că vindecarea sa nu a fost una asemănătoare cu a altora care făceau vindecări. Exorcismele, vindecările și alte fapte ale Sale vădesc natura Sa], de aceea omul are nevoie de alții ca să-l aducă la Iisus. Nu putea să ceară singur, pentru că nu putea vorbi și nici nu putea să ceară celorlalți pentru că demonul îi legase limba și împreună cu limba, îi încătușase și sufletul. De aceea, Iisus nici nu a cerut credință de la el, ci i-a vindecat de-ndată boala, căci se spune că: fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: „Niciodată nu s-a arătat așa în Israel”. Aceste cuvinte ale mulțimii au deranjat în special pe farisei, pentru că mulțimile L-au așezat pe Iisus înaintea tuturor și nu numai înaintea celor care trăiau la acea vreme, ci și înaintea tuturor celor care au fost vreodată. Și L-au așezat cel dintâi, nu pentru că vindeca pe oameni, ci pentru că vindeca cu ușurință; vindeca de-ndată; vindeca nenumărate boli și vindeca boli la care nu se cunoștea leac. Pentru aceasta oamenii au reacționat așa.

(Mt. 9, 33) Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.

Boala demonizatului mut nu era naturală ci era lucrarea diavolului. Deci demonizatului a fost adus la El. Pentru că nu avea glas să vorbească pentru sine, neputând să ceară vindecare pentru sine fiind fără glas. Nu putea să ceară acest lucru nici altora, pentru că diavolul îi legase limba. Și precum limba îi fusese robită la fel îi era și sufletul.

De aceea Iisus nu a cerut ca el să-și mărturisească credința ci l-a vindecat de-ndată. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Valentin Burlacu, Răzvan
Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei,
Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci,
Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 15 iulie 2018

08:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Paraclisului Maicii Domnului

◆ Miercuri, 18 iulie 2018

8:00 Acatistul Sf. Ap. Toma

◆ Joi, 19 iulie 2018

18:00 Slujba Vecerniei

◆ Vineri, 20 iulie 2018, Sfântul și slăvitul Proroc Ilie

Tesviteanul

8:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

◆ Sâmbătă, 21 iulie 2018

07:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea Sf. Ap. Toma și Sf. Ecaterina și cu pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

Picătura de înțelepciune:

Într-o seară, o tânără familie stătea în jurul mesei. Tatăl era trist și apăsător de griji, iar mama plângea, ținându-și fața în palme.

Fetița lor cea mică, mirată de această situație, se apropie încet și întrebă:.

- Mamă, de ce plângi?

- Fata mea, sunt zile grele nu mai avem bani și pentru a putea trăi am vândut și casa aceasta frumoasă. Măine va trebui să ne mutăm într-o casă mult mai mică. De aceea plâng, fiindcă ne este greu să plecăm din acest loc minunat, unde am trăit în liniște atâția ani, și să ne mutăm într-o casă sărăcăcioasă și ca vai de ea...

- Dar, mamă, nu locuiește Dumnezeu și în casa aceea săracă în care ne vom muta?

Mirați de credința copilei și de adevărul spus de aceasta, părinții au înțeles că, în viață, greutățile și necazurile de orice fel încolțesc în sufletul omului, dar credința și speranța nu trebuie niciodată uitate, fiindcă doar cu ele în suflet drumul spinos al vieții e străbătut mai ușor.

"Precum meșterul aruncă aurul în topitorie și-l lasă a se cerne și a se curăța prin foc până ce strălucește, tot așa și Dumnezeu lasă sufletele omenești să fie cercetate de necazuri, până ce se curăță și se lămuresc."

„De aceea, o astfel de cercetare a lui Dumnezeu este o mare binefacere pentru suflet."

Având în vedere că s-a încheiat perioada de examene care au animat viața tinerilor noștri, pentru a nu ne pierde ritmul, în perioada estivală parohia Toma Cozma are în proiect reluarea pelerinajelor cu bicicleta.

Așteptăm voluntari, care să se implice în organizarea și desfășurarea acestor pelerinaje. De asemenea, suntem la dispoziție și pentru înscrierea celor dornici a se bucura de o ieșire pe două roți, în grup organizat. Pentru înscrieri:

Tel. 0741 706 602 - Vasilica Onofrei